

SCAPĂ-L DE TEAMA DE DENTIST

Convinge-l pe micuțul tău că și medicul stomatolog îi poate fi prieten.

■ DE DR. TUDOR RĂZVAN PELEA, MEDIC DENTIST STOMATOLOGIE GENERALĂ ȘI PEDIATRICĂ

Ca medic dentist cu specializare în pediatrie interacționez zilnic cu pacienți de vârste fragede. Din păcate, de fiecare dată simt că pentru ei sunt un motiv serios de teamă și anxietate. Anestezicele nu mai contează în astfel de situații. Frica le induce o stare ce îi face să se simtă tot mai rău. Am urmărit cu atenție, de-a lungul anilor, acest tip de comportament și am încercat să găsec soluții. Din fericire au dat rezultate, iar acum chiar am pacienți care de câțiva ani vin cu plăcere la un control de rutină.

Totul începe la vârsta de un an

Frica de stomatolog își are originea de cele mai multe ori în experiențele anterioare personale ale copilului. Există însă și cazuri în care este preluată de la părinți sau este declanșată de o teamă exagerată naturală a micuțului față de experimentul în sine. În urma studiilor s-a descoperit că la noi în țară frica este determinată de necunoscutul vizitei la medicul stomatolog. De aceea, este indicat ca întâlnirea cu specialistul să fie realizată în jurul vârstei de un an. Repetarea acestui control o dată la șase luni este recomandată pentru prevenirea și tratarea precoce a afecțiunilor ce pot apărea mai târziu.

Un pas între frică și fobie

Această senzație de teamă a copiilor a fost depistată în aproape 21% dintre cazuri, mai mult la fete decât la băieți. Din studiile realizate reiese că teama ajunge la intensitate maximă la vârsta de 9-11 ani, apoi se diminuează treptat. Senzațiile exagerate de frică sunt rare în copilărie și, în general, dispar de la sine. Însă, dacă persistă, se transformă în fobii sau teamă patologică, situații ce impun un tratament adecvat. Iar din acest punct lucrurile se complică. Fobia este definită ca o situație extremă de frică, disproporțională față de motivul care a declanșat-o, inexplicabilă, de necontrolat. De aceea, se impune evitarea situațiilor ce produc acea stare de anxietate.

Atenție sporită la consecințe!

În perioada școlii elementare, factorii declanșatori ai senzației de frică includ, în general, întunericul, izolarea, persoane sau obiecte imaginare, fenomene înfricoșătoare. În jurul vârstei de nouă ani, copilul începe să perceapă frica de vătămare fizică ce provine din educația părinților, din contactele cu prietenii sau de la televizor. La această vârstă, o experiență anterioară nefavorabilă la medicul stomatolog va avea repercusiuni negative și va împiedica interacțiunea medic-copil. Peste vârsta de nouă ani, cel mic va fi mult mai sensibil la explicațiile privind igiena

orală sau dietă potrivită; din acel moment interacțiunea se va îmbunătăți considerabil.

Factori declanșatori

Odată ajuns la medicul stomatolog, cel mic se confruntă cu diverse stări, provocate de anumiți factori. Este important de știu că aceștia pot fi eliminați doar cu o comunicare bună între el și cel care îl va trata.

■ **Anticiparea** Durerea este prezentă, chiar și la intensitate foarte mică, pe tot parcursul tratamentului dentar, constituind un motiv real de frică. Copilul trebuie să înțeleagă că stomatologul va avea o grijă deosebită pentru a preveni sau elimina suferința și că tot tratamentul se desfășoară în folosul lui, nu al mamei sau al tatălui. Mulți părinți condiționează actul medical în fața celui mic, promițându-i acestuia recompense substanțiale în cazul în care acceptă tratamentul.

■ **Neîncrederea** Promisiunile medicilor nerespectate în timpul tratamentelor anterioare la care copiii au fost expuși pot afecta încrederea în stomatolog, atât de necesară pentru succesul terapiei dentare.

■ **Teama pierderii controlului asupra situației** Medicul poate fi perceput de copil ca o persoană de temut. De aceea, pentru a da micului pacient senzația de autocontrol există mai multe posibilități: un dialog deschis pe parcursul tratamentului; posibilitatea copilului de a-și alege singur dintele ce va fi tratat primul; decizia de a fi anesteziat; întreruperea

imediată a tratamentului în cazul unei senzații de disconfort. ■ **Frica de nou** Pe lângă amenințarea pe care o vizită la stomatolog o reprezintă pentru oricine, explicațiile sumare și pregătirile efectuate de însoțitori ar putea agrava teama de necunoscut a micuțului. Replici de tipul: „Nu te va dura”, îi induc în majoritatea cazurilor o senzație de disconfort. Lasă medicul să discute cu el și să-i dea explicațiile necesare. Descrierile amănunțite vor facilita diminuarea senzației de teamă cu care ei se prezintă la cabinet.

Împrietenește-l cu medicul dentist

În prima parte a copilăriei, instrumentarul, mirosul materialelor sau zgomotele specifice cabinetului stomatologic ar putea reprezenta factori amenințători. În aceste cazuri, cel mai bine ar fi ca între medic și viitorul pacient să existe o întâlnire premergătoare ședinței propriu-zise de tratament numai pentru a face cunoștință. În cadrul acesteia, copilul va fi familiarizat cu atmosfera cabinetului dentar și cu orice posibilă „amenințare”. Este dificil atât pentru micul pacient, cât și pentru medic ca în prima ședință să fie obligatorie realizarea unui tratament de urgență. Este foarte important să-ți duci copilul doar la un stomatolog în care ai deplină încredere: de la sterilizarea aparatului până la răbdarea cu care va lucra. Odată făcut acest pas, restul problemelor se vor rezolva mai ușor. ■

PESTE VÂRSTA DE NOUĂ ANI, COPILUL VA FI MULT MAI SENSIBIL LA EXPLICAȚIILE PRIVIND IGIENA ORALĂ SAU DIETA POTRIVITĂ; DIN ACEL MOMENT INTERACȚIUNEA SE VA ÎMBUNĂȚĂȚI CONSIDERABIL.